

कामलः

“महाभागः कामं नरपतिरभिन्नस्त्रिविरसौ न कश्चिद्वर्णानामपथमपकृष्टोऽपि भजते” ।) अनुमतिः । प्रकामम् । अक्षया । अनुगमनम् । इति मेदिनीकारहेमचन्द्रौ ।
 काममहः, पुं, (कामस्य महः उत्सवो यत्र ।) चैत्रो पूर्णिमा । इति त्रिकाण्डशेषः ।
 कामयिता, [नृ] त्रि, (कामयते । कम् + यिच् + ङच् ।) कामुकः । इत्यमरः । १ । १ । २४ ।
 कामरूपः, पुं, (मूलप्रकृतिभृगवती कामरूपिणी सती यत्र देशे विराजमाना स देशस्तन्नाम्ना एव उच्यते ।) खनामख्यानदेशः । तत्पर्यायः । प्राग्-ज्योतिषः २ । इति त्रिकाण्डशेषः । तत्र काम-गिरौ योनिपीठे कामाख्या देवी वर्तते । यथा “योनिपीठं कामगिरौ कामाख्या तत्र देवता” । “सर्वत्र विराजा चाहं कामरूपे म्हे म्हे” । इति तन्मयवृद्धामयौ पीठमाणा । (अयं हि गणेश-गिरिशिखरस्यो देशः । यदुक्तं तन्ने । “कामेश्वरं श्वेतगिरिं चैपुरं गीजपर्वतम् । कामरूपाभिधौ देशो गणेशगिरिमुद्विगम्” । कामेश्वरं श्वेतगिरिं चैपुरं गीजपर्वतं यावत् । अयं खलु वज्रदेशस्य ईशानभागे आसामप्रदेशस्य पश्चिमभागे वर्तते ।)
 कामरूपः, चि, (कामं काम्यं मगोहरं रूपं यस्य ।) मगोहररूपः । सेष्कारूपः । (यथा महाभारते । १ । सुपर्णस्तुतौ २३ । ६ । “कामरूपः कामगर्भः कामवीर्यो विहङ्गमः” ।) तथा च । मैघदूते ६ ।
 “नातं वंशं भुवनविदिते पुष्करावतंकानां जानामि तां प्रकृतिपुरयं कामरूपं मगोनः” ।
 कामरूपिणी, स्त्री, (कामं मगोषं रूपं अख्यस्याः । कामरूप + इनि + ङीप् ।) अन्वगन्धादृत्ता । इति राजनिर्घण्टः ।
 कामरूपी, [नृ] पुं, (कामं कामनीयं उपमस्यासीति । कामरूप + इनिः ।) विद्याधरः । इति त्रिकाण्डशेषः । जाह्नवजन्तुः । इति राजनिर्घण्टः । (कामेन सेष्क्या रूपं धार्यलेगण्डस्य इनिः ।) मगोहररूपिण्यं सेष्कारूपिण्यं च चि । यथा,— “सर्वमान्यु विचेतयं हरिभिः कामरूपिभिः” । इति रामायणम् ।
 कामरेखा, स्त्री, (कामानां कामव्यापाराणां रेखा चित्रं जज्ञयं राजिर्वा यत्र ।) वेश्या । इति शब्दमाणा ।
 कामजः, पुं, स्त्री, (काम + जिच् + कजच् ।) रोग-विशेषः । कांकोल कामजा इति च प्रसिद्धिः । इति मेदिनी । तस्य निदानसम्भ्यामी यथा,— “पाण्डुरोगी च योऽन्वर्धं पित्तजानि निषेवते । तस्य पित्तमखट्वांजं दग्धा रोगाय कल्पते” । तस्य जज्ञयम् । “हारिद्रनेत्रः सुभ्रंशं हरिद्रप्रलङ्घनखाननः । रक्तपीतशङ्खमूत्रो मेकवर्षो हृतेन्द्रियः । दाहाविपाकदौर्बल्यसदृग्नादधिकर्षितः । कामजा वज्रपित्तैवा कोष्ठप्राखाश्रया मता । काजान्तरात् खरीभूता जज्ञा स्यान्मुम्भकामजा” ।
 कामजः, पुं, स्त्री, (काम + जिच् + कजच् ।) रोग-विशेषः । कांकोल कामजा इति च प्रसिद्धिः । इति मेदिनी । तस्य निदानसम्भ्यामी यथा,— “पाण्डुरोगी च योऽन्वर्धं पित्तजानि निषेवते । तस्य पित्तमखट्वांजं दग्धा रोगाय कल्पते” । तस्य जज्ञयम् । “हारिद्रनेत्रः सुभ्रंशं हरिद्रप्रलङ्घनखाननः । रक्तपीतशङ्खमूत्रो मेकवर्षो हृतेन्द्रियः । दाहाविपाकदौर्बल्यसदृग्नादधिकर्षितः । कामजा वज्रपित्तैवा कोष्ठप्राखाश्रया मता । काजान्तरात् खरीभूता जज्ञा स्यान्मुम्भकामजा” ।

कामला

तस्यारिष्टजन्तव्यम् । “जघ्नापीतशङ्खमूत्रो भ्रंशं श्रूयन् मानवः । सरक्ताक्षिसुखहृदि विष्णुभ्रुवो यत्र ताम्यति । दाहावचिह्नङ्गानाहतप्रामोहसमन्वितः । नश्यति श्वासकावार्त्तौ विह्रमेदी जुम्भकामजी” । इति माधवकारः ।
 कामजा, पुं, (कामयते अभीष्टमस्मिन् । काम + अ-धिकरणे + कजच् ।) वसन्तकालः । मरुभूमिः । (कामं जाति गृह्णातीति । काम + जा + कः ।) का-मुके चि इति मेदिनी ।
 कामजता, स्त्री, (कामस्य जतेव ।) शिन्नः । इति हेमचन्द्रः ।
 कामजा, स्त्री पुं, (कामज + टाप् ।) खनामख्यात-रोगः । अथ पाण्डुरोगभेदस्य कामजाया निदान-पूर्विकां संप्राप्तिमाह । “पाण्डुरोगी तु योऽन्वर्धं पित्तजानि निषेवते । तस्य पित्तमखट्वांजं दग्धा रोगाय कल्पते” । पित्तं कष्टं । दग्धा संदूय । रोगाय कामजा-रूपाय । पाण्डुरोगिण्य एवातिशयितपित्तजसेवया कामजा भवति । नार्थं नियमः । किन्तु कामजा स्वतन्त्रापि भवति । यथा राजयक्षा कासादुपे-क्षिताहुवति । नार्थं नियमः । किन्तु राजयक्षा स्वतन्त्रापि भवति । तद्देशापि । • • • कामजाया जज्ञयमाह । “हरिद्रनेत्रः सुभ्रंशं हरिद्रप्रलङ्घनखाननः । पीतरक्तशङ्खमूत्रो मेकवर्षो हृतेन्द्रियः । दाहाविपाकदौर्बल्यसदृग्नादधिकर्षितः” । हरिद्रं हरिद्रावर्णम् । पीतरक्तशङ्खमूत्रः । पीते रक्ते वा शङ्खमूत्रे यस्य सः । मेकवर्षः दृष्टके-वर्षः । तस्या भेदावाह । “कामजा वज्रपित्तैवा कोष्ठप्राखाश्रया मता” । एवा कोष्ठाश्रया अपरा प्राखाश्रया । तत्र कोष्ठकामजामाह । “काजान्त-रात् खरीभूता जज्ञा स्यात् जुम्भकामजा” । काजान्तरात् खरीभूता अतिरूक्षीकृतसर्वधातुः जुम्भकामजा कोष्ठकामजेत्यर्थः । सा जज्ञा कष्ट-साध्या • • • जुम्भकामजिनोऽरिष्टजन्तव्यमाह । “हृद्योरोचकाहृत्साख्यरक्तमजिपीडितः । नश्यति श्वासकावार्त्तौ विह्रमेदी जुम्भकामजी” । उभयोरपि कामजयोररिष्टजन्तव्यमाह । “जघ्नापीतशङ्खमूत्रो भ्रंशं श्रूयन् मानवः । सरक्ताक्षिसुखहृदि विष्णुभ्रुवो यत्र ताम्यति । दाहावचिह्नङ्गानापतन्प्रामोहसमन्वितः । नष्टाधिसंघः क्षिप्रं हि कामजावान् विपद्यते” । अथ कामजाचिकित्सा । “त्रिफलाया गुड्या वा दार्वा गित्थस्य वा रसः । प्रातस्सार्द्धकंसंयुक्तः श्रूतेनः कामजापहः । अजने कामजाकर्ता श्रोत्रोष्णीरुवीरुचि ततः । गुडबीपचकण्ठं वा पिबेत्तत्रैव कामजी । धात्रीषोहरत्रोयोनिसिद्धोऽत्रोष्णीरुः । जीष्वा निवारयन्त्याह कामजासुद्धतामपि । जुम्भाख्यकामजायान्तु हितः कामजिको विधिः । गोमूत्रैव पिबेत् जुम्भकामजायां शिवाज्जु ।

कामाख्या

दग्धाद्यकाष्ठैर्मनमायसन्तु गोमूत्रनिष्पापितमद्यवारान् । विचूर्णोपीठं मधुनाचिरेण जुम्भाज्यं पाण्डुगदं निहन्ति” । इति भावप्रकाशः । • • • “मरीचतिकण्डूव्याभ्यामज्जनं कामजापहम्” । इति गावडे १८७ अध्यायः । “तखुणीयकगोलुरमूत्रं पीतं पयोऽन्वितम् । कामजादिहरं प्रोक्तं सुखरोगहरं तथा” । इति तच्चैव १८८ अध्यायः । कामवती, स्त्री, (कामः कामनीयता अख्यस्याः । काम + मत्तुप् । मस्य वः । ङीप् च ।) दाहहरिद्रा । इति राजनिर्घण्टः । (कामः कन्दर्पभावः अख्य स्याः । मैघनातुरागयुक्ता स्त्री । यथा महाभारते १ । शान्तनूपुत्र्याने ६७ । ५ । “त्यागः कामवतीर्ना हि स्त्रीणां सङ्घिर्विगर्हिताः” ।) कामवद्धमः, पुं, (कामः कामनीयः सूपृथ्वीय इत्यर्थः अथ एव वद्धमः प्रियः । यद्वा कामस्य कन्दर्पस्य वद्धमः । कन्दर्पप्रियवसन्तकानोद्भवत्वात् तद्यात्वम् ।) आत्मः । इति राजनिर्घण्टः । कामवद्धमा, स्त्री, (कामस्य कन्दर्पस्य वद्धमा प्रिया । कामोद्दीपकात्वात् तद्यात्वम् ।) ज्योत्स्ना । इति राजनिर्घण्टः । कामटडिः, पुं, (कामस्य टडिर्ब्रह्मात् ।) सुप-दिशेषः । कामज इति कर्णाटके प्रसिद्धः । तत्प-र्यायः । सरटडिक्छं २ मगोनटडिः ३ मन्दा-युषा ४ कन्दर्पजीवः ५ जितेन्द्रियाः ६ कामेक-जीवः ७ जीवसंघः ८ । अस्य वीजगुणाः । मधु-रामम् । वनवर्द्धनत्वम् । कामटडिदधिकारित्वम् । वज्रोष्णीरुद्विदत्तवत् । इति राजनिर्घण्टः । कामटन्ता, स्त्री, (कामं कामनीयं टन्तं यस्याः ।) पाटनादृत्तः । इति शब्दमाणा । कामट्टकः, पुं, (कामं यथेष्टं वीजाद्यनपेक्षतया उत्पन्नो दृत्तः ।) बन्दाकः । इति राजनिर्घण्टः । कामशरः, पुं, (कामस्य कन्दर्पस्य शर इव कामोद्दीप-कात्वात् ।) आत्मः । इति राजनिर्घण्टः । कामसखः, पुं, (कामस्य सखा । “राजाहःसखि-भ्यदृच्” । ५ । ४ । ६१ । इति टच् ।) वधन्त-कालः । इति राजनिर्घण्टः । कामसुतः, पुं, (कामस्य सुतः ।) अगिबद्धः । इति हेमचन्द्रः । कामाख्या, स्त्री, (कामयते भक्तानां कामं पूरयति यद्वा भक्तेः साधकैः कान्यतेऽसी इति कामा । कामा आख्या यस्याः ।) देवीविशेषः । तन्नाम-कारणं यथा । श्रीभगवानुवाच । “कामार्थमागता यक्षान्मवा सार्द्धं महागिरौ । कामाख्या प्रोचते देवी गीजपूठे रणोगता । कामेश कामिनी कामा कान्ता कामाङ्गदायिनी । कामाङ्गनाशिनी यक्षात् कामाख्या तेन चोचते” । तत्पीठकारकं यथा,— “अथ कात्रे वज्रतिष्ठे कतीते प्राडिधायने ।